

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/17/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315010079
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8315010079.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Mariana Sninského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. júna 2015, v trestnej veci obž. F. F. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/26/2015 zo dňa 8. apríla 2015, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

Obžalovaný F. F., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom M.
XXX/XX, X., t.č. v Ústave na výkon väzby
v O.,

je v i n n ý , ž e

dňa 25.11.2014 v čase okolo 16.00 hod. v izbe na prízemí rodinného domu č. XXX/XX na ulici M. v X. najprv hrozbou násillia a zabitia žiadal od svojej matky Y. F. finančnú hotovosť, keď mu Y. F. odmietla peniaze dať s tým, že peniaze nemá, rukou ju chytil za vrchnú časť oblečenia v oblasti krku, hodil ju na gauč, ktorý sa v izbe nachádzal, rukou ju naďalej pridržiaval, aby nemohla vstať, čomu sa Y. F. bránila takým spôsobom, že sa ho snažila rukami od seba odstrčiť so slovami, že pokojne ju môže zabiť, ale peniaze od nej nedostane, pričom potom ju pustil, sadol si do kresla pri vchodových dverách do izby a svojou nohou, ktorú priložil k zárubni vchodových dverí, jej bránil z izby opakovane odísť, kým mu nedá peniaze, no napokon sa jej pod zámienkou, že ide pre peniaze, podarilo z izby odísť a privolala hliadku polície. Tým svojím konaním jej spôsobil opuch pod pravým okom, poranenie spodnej časti pery a poranenie ľavého predkolenia, ktoré si nevyžiadali lekárske ošetrovanie, po tomto z domu ušiel,

t e d a

iného násillím nútil, aby niečo konal a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe

č í m s p á c h a l

zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s prihliadnutím na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona

a za to mu súd

u k l a d á

podľa § 189 ods. 2 Tr. zákona, s použitím § 39 ods. 1 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona stanovuje skúšobnú dobu na 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zákona ukladá obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov, omamných látok, psychotropných látok a ostatných látok spôsobilých nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávací schopnosti alebo sociálne správanie.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zákona v spojení s § 74 ods. 1 Tr. zákona ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/26/2015 zo dňa 8. apríla 2015 bol obžalovaný F. F. uznaný vinným zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 25.11.2014 v čase okolo 16.00 hod. v izbe na prízemí rodinného domu č. XXX/XX na ulici M. v X. najprv hrozbou násilia a zabitia žiadal od svojej matky Y. F. finančnú hotovosť, keď mu Y. F. odmietla peniaze dať s tým, že peniaze nemá, rukou ju chytil za vrchnú časť oblečenia v oblasti krku, hodil ju na gauč, ktorý sa v izbe nachádzal, rukou ju naďalej pridržiaval, aby nemohla vstať, čomu sa Y. F. bránila takým spôsobom, že sa ho snažila rukami od seba odstrániť so slovami, že pokojne ju môže zabiť, ale peniaze od nej nedostane, pričom potom ju pustil, sadol si do kresla pri vchodových dverách do izby a svojou nohou, ktorú priložil k zárubni vchodových dverí, jej bránil z izby opakovane odísť, kým mu nedá peniaze, no napokon sa jej pod zámienkou, že ide pre peniaze, podarilo z izby odísť a privolala hliadku polície. Tým svojím konaním jej spôsobil opuch pod pravým okom, poranenie spodnej časti pery a poranenie ľavého predkolenia, ktoré si nevyžiadali lekárske ošetrenie, po tomto z domu ušiel.

Za to mu bol uložený podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona, prihliadajúc v zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona na § 36 písm. j/, l/ Tr. zák., § 46 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 6 mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona výkon trestu odňatia slobody bol podmienienečne odložený a zároveň uložený probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona okresný súd stanovil skúšobnú dobu na 2 roky a 6 mesiacov a zároveň podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zákona uložil obžalovanému obmedzenie, ktoré je súčasťou probačného dohľadu, spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov, omamných látok, psychotropných látok a ostatných látok spôsobilých nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávací schopnosti alebo sociálne správanie.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zákona bolo obžalovanému uložené aj ochranné protitoxikomanické liečenie, ktoré sa bude vykonávať ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal v odvolanie okresný prokurátor, ktorý v dôvodoch svojho odvolania poukazuje na to, že nepovažuje rozhodnutie súdu za správne ani pokiaľ ide o vinu, ani pokiaľ ide o uložený trest a ochranné opatrenie. Súd je pri rozhodovaní viazaný skutkom, ktorý je uvedený v obžalobe. Obžalovaný sa konania dopustil voči svojej matke Y. F., a preto zo skutku jednoznačne vyplýva, že sa jedná o právnu kvalifikáciu uvedenú v § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona bez

ohľadu, či je tam uvedený aj vzťah k § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, pretože je celkom zrejmé, že matka je chránenou osobou v zmysle ust. § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona. Navyiac samotný obžalovaný urobil vyhlásenie, že sa cíti byť vinným zo skutku uvedeného v obžalobe. Namietajú aj uloženie ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou, pretože obžalovaný nie je v takom postavení, aby mohol s poukazom na to, že nie je tímový hráč, odmietat' liečenie ústavnou formou. Zo spisového materiálu jednoznačne vyplýva, že posledné 4 roky užíval pervitín každý deň. Podstúpil už dve liečenia, no z tých odišiel sám predčasne. Podľa znaleckého posudku bol u obžalovaného zistený syndróm závislosti od viacerých psychoaktívnych látok. V danom prípade je potrebné nariadiť obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, pretože doterajšie pokusy o liečenie zlyhali. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu a obžalovanému uložiť trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia za súčasného uloženia ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou. Krajský prokurátor uvedený návrh modifikoval na verejnom zasadnutí konanom dňa 03.06.2015 v tom, smere, že navrhoval obžalovanému uložiť, za použitia mimoriadneho zníženia trestu, podmienený trest odňatia slobody na primeranú skúšobnú dobu s probačným dohľadom a ochranné liečenie ústavnou formou.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým prokurátor podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

V prieskumnom konaní bolo zistené, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11. marca 2015, po zákonom poučení, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, t.j. že je vinný zo páchania skutku, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por., a po návrhu prokurátora prijaté súdom, s tým, že dokazovanie ku skutku, ku ktorému sa obžalovaný priznal, sa nevykoná a vykoná sa dokazovanie len ohľadne výroku o treste a ochrannom opatrení.

Podľa § 257 ods. 5 Tr. por. [zák. č. 301/2005 Z. z. v znení účinnom od 1. septembra 2011 (ďalej len „Tr. por.“)] ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Preskúmaním trestného spisu odvolací súd nezistil zásadné porušenie práva obžalovaného na obhajobu.

Okresný súd, na rozdiel od obžaloby, po prijatí vyhlásenia o vine, konanie obžalovaného po právnej stránke kvalifikoval ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., pretože v skutku uvedeného v obžalobe bol iba konštatovaný, vo vzťahu k osobitnému kvalifikačnému pojmu v zmysle ust. § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, iba príbuzenský pomer v priamom pokolení („od svojej matky“), avšak žiadnym slovným spojením nebola vyjadrená súvislosť spáchania trestného činu a príbuzenským pomerom chránenej osoby, a teda obžalobou popísaný skutok takúto súvislosť obžalovanému nekladol za vinu. Zo skutkovej vety obžaloby nijako nevyplýva, že by spáchanie tohto činu bolo z hľadiska obvineného subjektívne ovplyvnené súvislosťou s postavením (syn - matka) poškodenej. Táto okolnosť nevyplýva ani z uvedenia príbuzenského pomeru v priamom pokolení („od svojej matky“), pokiaľ absentuje poukázanie na súvislosť s okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, teda na to, že okrem toho, že obžalovaný vedel, že poškodenej je jeho matkou, aj súčasne, že túto okolnosť subjektívne spájal s jej menším odporom alebo slabšou odvetou poškodenej, umocnením účinku trestného činu voči poškodenej, alebo inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie páchatel'a spáchať trestný čin - napríklad, že práve pre príbuzenský pomer predpokladal, že ho poškodenej neoznámí polícii a podobne. Povinnosťou prokurátora je uviesť aj iné skutočnosti, ak ich treba na to, aby bolo odôvodnené použitie určitej trestnej sadzby. Poukazuje na definície uvedené v § 127 Tr. zákona a §

139 ods. 1 Tr. zákona, ako aj na právne vety rozsudku Najvyššieho súdu SR z 3. decembra 2013, sp. zn. 2Tdo 65/2013, publikované v Zbierke stanovísk NS a súdov SR č. 8/2014 pod. č. R 117/2014. Podľa názoru prvostupňového súdu takáto (iba sama o sebe) vedomosť o postavení, stave alebo veku chránenej osoby, bez súčasného subjektívneho vzťahu medzi touto okolnosťou a rozhodnutím páchateľa spáchať trestný čin práve preto a práve proti takejto chránenej osobe, nemôže mať za následok použitie vyššej trestnej sadzby pre osobitný kvalifikačný pojem v zmysle ust. § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona. V skutku uvedenom v obžalobe, vo vzťahu ku ktorému obžalovaný vyhlásil, že je vinným, pričom súd toto vyhlásenie prijal, absentuje poukázanie na súvislosť s okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

S uvedeným názorom, pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obžalovaného uvedenej v obžalobe, sa však krajský súd nestotožnil. Ako vyplýva z ust. § 163 ods. 3 Trestného poriadku výrok, ktorým sa obžalovaný uznáva za vinného, alebo ktorým sa spod obžaloby oslobodzuje, musí presne označovať trestný čin, ktorého sa výrok týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením príslušného zákonného ustanovenia, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, prípadne i uvedením iných skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným, ako aj uvedením všetkých zákonných znakov vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu.

Ako to už konštatoval okresný súd vo svojom rozsudku, zo Zbierky stanovísk NS a súdov SR 8/2014, Rozhodnutie R 117/2014 vyplýva, že v zmysle § 139 ods. 2 Tr. zák. možno spáchanie činu voči (na) osobe vyššieho veku (§ 127 ods. 3, § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák.) považovať za okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, len pri úmyselnom trestnom čine. Zároveň sa vyžaduje, aby páchateľ vedel, že poškodený je osobou vyššieho veku a aby túto okolnosť subjektívne spájal s menším odporom alebo slabšou odvetou poškodeného, umocnením účinku trestného činu voči poškodenému, alebo inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie páchateľa spáchať trestný čin. Taká subjektívna súvislosť, primeraná postaveniu alebo stavu chránenej osoby, sa vyžaduje aj pri kvalifikačnom použití ostatných ustanovení uvedených v § 139 ods. 1 pod písmenami a) až d) a f) až i) Tr. zákona.

Spáchanie trestného činu voči chránenej osobe je potom (pri súčasnom splnení podmienky uvedenej v § 139 ods. 2 Tr. zák.) okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Tu je potrebné, aby bol vek (postavenie, stav) poškodeného (v určitej vecnej súvislosti) zároveň aj motivačným faktorom, ktorý založil alebo podporil vôľovú zložku (rozhodnutie páchateľa, smerujúce k spáchaniu trestného činu).

V tejto súvislosti je ale potrebné poukázať na predchádzajúce konanie obžalovaného voči svojej matke, ktorého sa dopustil dňa 3.2.2014 (teda v krátkom čase pred teraz súdeným skutkom), kedy sa jej vyhrážal, že ak nedonesie do 5 hodín 500 eur, tak ich dom vyletí do vzduchu a taktiež jej poslal sms správu v tom význame, že ak mu do troch hodín nedonesie 5000 eur, tak naloží do kru a uvedený deň si zapamätajú, za čo bol v priestupkovom konaní postihnutý sankciou- pokarhaním. Bez povšimnutia nemôže, ostať ani tá skutočnosť, že dňa 25.6.2014 v W. od svojej priateľky žiadal peniaze a ak mu ich nedá do ruky, tak bude vojna akú ešte nezažila a ešte len uvidí čoho je schopný. Uvedené konanie bol Okresným úradom Bratislava odložené.

Z uvedeného je teda celkom zjavne zrejmé, že obžalovaný si už aj v minulosti takúto formu vynucoval peniaze od osôb jemu blízkych a to za použitia slovných vyhrážok.

Práve to, že sa jednalo o osoby blízke obžalovanému ho motivovalo k tomu, aby od nich žiadal peniaze, pretože očakával ich ústretovosť v súvislosti s ich blízkym vzťahom (matka - syn, priateľ- priateľka), pričom v teraz súdenom konaní sa voči svojej matke dopustil aj fyzického násillia. Z formulácie skutkovej vety napadnutého rozsudku, podľa názoru krajského súdu vyplýva, že spáchanie tohto činu bolo z hľadiska obžalovaného subjektívne ovplyvnené súvislosťou s príbuzenským pomerom k poškodenej (žiadal od svojej matky finančnú hotovosť).

Na základe uvedeného preto odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a následne konanie obžalovaného kladené mu za vinu obžalobou posúdil ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s prihliadnutím na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, pretože násillím nútil svoju matku, aby mu dala peniaze.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery sú súdy povinné riadiť sa základnými zásadami ukladania sankcií.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa odpisu z registra trestov obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný. V registri priestupkov má štyri záznamy, z toho dva za porušenie pravidiel cestnej premávky, jeden za porušenie zákazu fajčiť a jeden za vyššie uvedený priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil voči svojej matke. Zo správy o povesti mesta X. vyplývajú len skutočnosti všeobecného charakteru, pričom obžalovaný nebol v priestupkovom konaní riešený pre spáchanie priestupku komisiou verejného poriadku. K osobe obžalovaného bol spracovaný znalecký posudok z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetia psychiatria, zo záverov ktorého vyplýva, že k obžalovaný v čase spáchania skutku netrpel ani tohto času netrpí na žiadnu duševnú poruchu ani chorobu v zmysle psychózy. V čase spáchania skutku bol schopný rozpoznať protiprávnosť a nebezpečenstvo svojho konania a bol schopný svoje konanie ovládať. U obžalovaného bol zistený syndróm závislosti od viacerých psychoaktívnych látok. Pokiaľ obžalovaný užíval drogy v množstve, ako uviedol pri svojom výsluchu dňa 11.3.2015, v tom prípade jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti boli zmenšené len nepodstatne. Jeho pobyt na slobode z hľadiska psychiatrického nie je pre spoločnosť nebezpečný a znalci navrhujú obžalovanému uložiť ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

V súlade so zásadou individualizácie trestu Trestný zákon umožňuje vo výnimočných prípadoch uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu stanovenú

v osobitnej časti. Umožňuje tak uloženie trestu aj tým páchatelom, u ktorých by uloženie trestu v rámci trestnej sadzby nezodpovedalo konkrétnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatela. Takýmito okolnosťami budú najmä inak poľahčujúce okolnosti, za predpokladu, že ich rozsah alebo význam prekračujú hranice bežné pre priznanie statusu poľahčujúcich okolností, napr. osobné pomery páchatela, silné citové rozrušenie a podobne. Nie je možné však vylúčiť, že viacero okolností, ktoré inak samy o sebe sú len všeobecnými poľahčujúcimi okolnosťami, vo svojom súhrne nadobudnú v konkrétnom prípade taký význam, že ich bude možné posúdiť ako mimoriadne okolnosti v zmysle ustanovení § 39 <<http://www.beck-online.cz/legalis/search-document.seam?type=html&rowIndex=1&documentId=onrf6mjzgyyv6mjgubpxazruga&conversationId=133573>> ods. 1 Tr. zákona <<http://www.beck-online.cz/legalis/search-document.seam?type=html&rowIndex=1&documentId=onrf6mjzgyyv6mjuga&conversationId=133573>>. Pri zisťovaní existencie zákonných podmienok boli hodnotené poznatky vzťahujúce sa k osobe obžalovaného <<http://www.beck-online.cz/legalis/search-document.seam?type=html&rowIndex=1&documentId=nnptembqhfpyw6c7obqwg2dborswyx3uojsxg5domvug6x3dnfxhk&conversationId>> a súčasne boli zvážené možnosti jeho resocializácie. Vychádzajúc zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie psychiatria znalci u obžalovaného zistili syndróm závislosti od viacerých psychoaktívnych látok, čo v konkrétnych súvislostiach s motiváciou získania peňazí, bez ohľadu na možné dôsledky takéhoto spávania sa, a následnom odchode z domu do W., odzrkadľuje nielen pomery páchatela a jeho túžbu po drogách, ale aj okolnosti samotného spáchania skutku

V kontexte uvedeného preto krajský súd po zvážení všetkých ďalších pri rozhodovaní o výmere trestu do úvahy prichádzajúcich okolností, s prihliadnutím najmä na osobu obžalovaného a zistenie, že u obžalovaného nejde o zvlášť narušeného páchatela, a šlo uňho o ojedinelé vybočenie z riadneho spôsobu života, vyvodil záver, že uloženie trestu obžalovanému v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby (na 4 až 10 rokov) by bolo pre neho neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Vezmúc do úvahy vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd uložil obžalovanému F. F. podľa § 189 ods. 2 Tr. zákona za použitia zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, výkon ktorého bol podľa § 51 ods. 1 v spojení s § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona podmienčne odložený, za súčasného uloženia probačného dohľadu a stanovenia skúšobnej doby na 4 roky, čo v plnej miere zodpovedá zásadám pre ukladanie trestov vzhľadom na vyššie uvedené konkrétne okolnosti prípadu a to aj z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie. Prihliadal pritom i na spôsob spáchania činu a jeho následok, na zistenie, že išlo o ojedinelé vybočenie z riadneho správania sa obžalovaného, na hodnotenie osoby obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, z čoho vyvodil záver, že boli splnené zákonné podmienky pre uloženie takéhoto trestu a účel trestu odňatia slobody sa dosiahne i bez jeho výkonu. Obžalovaný v priebehu plynutia tejto skúšobnej doby spôsobom svojho života a svojím správaním preukáže, či účel trestu sa dosiahne aj bez nariadenia výkonu trestu.

Za účelom posilnenia výchovného účinku na obžalovaného mu bola v skúšobnej dobe uložená povinnosť spočívajúca v zákaze požívania alkoholických nápojov, omamných látok, psychotropných látok a ostatných látok spôsobilých nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacíe schopnosti alebo sociálne správanie.

Prvostupňový súd, pričom tento výrok zopakoval aj odvolací súd, rozhodol napadnutým rozsudkom aj o uložení ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou podľa ust. § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zákona. S prihliadnutím na závery znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie, z ktorých vyplýva doporučenie uloženia takéhoto liečenia, ako aj na skutočnosť, že u obžalovaného bol zistený syndróm závislosti od viacerých psychoaktívnych látok, je uloženie ambulantného liečenia opodstatnené. Odvolací súd konštatuje, že obžalovaný spáchal trestnú činnosť pod vplyvom návykovej látky a v súvislosti s jej užívaním a vzhľadom na osobu obžalovaného, možno dôvodne predpokladať, že môže v takomto konaní pokračovať a z tohto dôvodu je potrebné mu uložiť vyššie uvedené ochranné liečenie. Ambulantná forma výkonu uloženého liečenia bola uložená na základe odporučenia znalcov.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky okresného prokurátúra, krajský súd poukazuje na vyššie uvedené okolnosti prípadu, ako aj právne úvahy, ktorými sa riadil pri svojom rozhodovaní a v dôsledku neopakovania tých istých skutočností v celom rozsahu na ne odkazuje. Záverom je potrebné uviesť, že prokurátor sa domáhal uloženia aj ochranného liečenia ústavnou formou, pričom v zmysle § 31 ods. 1 Tr. zákona sú sankciami tresty a ochranné opatrenia. Podľa § 307 ods. 1 v spojení s § 309 ods. 1 Tr. poriadku, môže prokurátor napadnúť rozsudok pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v lehote 15 dní od oznámenia rozhodnutia. Konajúci prokurátor však na hlavnom pojednávaní konanom dňa 8.4.2015, po vyhlásení rozsudku, zahlásil odvolanie len čo do výroku o vine a treste v neprospech obžalovaného. Zmeny formy liečenia z ambulantného na ústavné sa ale domáhal až v písomnom odôvodnení odvolania doručeného okresnému súdu dňa 5.5.2015, teda po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty, preto nebolo možné sa ani takýmto návrhom zaoberať z dôvodu jeho oneskoreného podania. Vhodnosť ambulantného liečenia, aj s ohľadom na vyjadrenie obžalovaného, navrhli samotný znalci, čo však ale neznamená, že v prípade nerešpektovania pokynov a liečby ošetrojúceho lekára, nemôže dôjsť, na základe návrhu, ku zmene formy liečenia na ústavné.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd riadny opravný prostriedok okresného prokurátúra vyhodnotil ako dôvodný a rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.